

άποψη

Η παρηγορία της φιλοσοφίας

Της **Ναυσικάς Γκράτσιου**
gratsiou@yahoo.gr

Αυτός είναι ο τίτλος του νέου βιβλίου του Αλαίν ντε Μπυσσόν (εκδόσεις Πατάκι). Ο συγγραφέας του "Πώς ο Πλούσιος μπορεί ν' αλλάξει τη ζωή σας", επανέρχεται για να μας δώσει οδηγίες επιβίωσης βασισμένες στη φιλοσοφία.

Και η αλήθεια είναι, ότι τα καταφέρνει θαυμάσια να μας πείσει, ότι όντως η φιλοσοφία μπορεί να μας φτιάξει τη ζωή, τη διάθεση, να κάνει την αισιοδοξία μας να επιστρέψει και να μας βοηθήσει να ξεχωρίσουμε τα πραγματικά σημαντικά πράγματα της ζωής μας...

Σ' αυτό έρχονται να βοηθήσουν ο Σωκράτης, ο Σενέκας, ο Επίκουρος, ο Μονταίνι, ο Νίτσε και ο Σοπενχάουερ. Ο καθένας στον τομέα του.

Έτσι, ο Σωκράτης με το παράδειγμα της ίδιας του της ζωής, έρχεται να μας παρηγορήσει για την αντιδημοτικότητα μας, ο πολυπαθός Σενέκας για την απογοήτευση, ο Μονταίνι για την ανικανότητα, ο Σοπενχάουερ για την ερωτική απογοήτευση, ο Νίτσε για τις δυσκολίες. Η παρηγορία για την έλλειψη χρημάτων (η πιο επείγουσα κι αναγκαία, ίσως, παρηγορία απ' όλες στον καιρό της κρίσης), έρχεται από τον Επίκουρο. Έναν φιλόσοφο, ο οποίος λάτρευε τις απολαύσεις και δεν μπορούσε να διανοηθεί το καλό, χωρίς τις ηδονές των αισθήσεων και του σώματος. Και τ' όνομα του και η διδασκαλία του ταυτίστηκαν μ' αυτές.

Κι όμως, ο Επίκουρος, είχε καταλήξει σε ορισμένα εντυπωσιακά συμπεράσματα σχετικά με το τι κάνει πραγματικά απολαυστική τη ζωή. Και τι προκαλεί την ευτυχία. Και τα χώρισε σε φυσικά κι αναγκαία και όχι.

Έτσι λοιπόν, φυσικά κι αναγκαία για την ευτυχία थे-

ωρούσε τους φίλους, την ελευθερία, τη σκέψη, το φαγητό, το κατάλυμα και τα ενδύματα (στα τρία τελευταία βάζει μόνο τα στοιχειώδη για την επιβίωση. Φαγητό μικρής ποσότητας, αλλά γευστικό). Στα φυσικά κι όχι αναγκαία, περιλαμβάνει το μεγάλο σπίτι, τα ιδιωτικά λουτρά, τα συμπόσια, τους υπηρέτες, το ψάρι και το κρέας. Και τέλος, θεωρεί, ούτε φυσικά, ούτε αναγκαία τη φήμη και την εξουσία.

Ο ίδιος έτρωγε κυρίως χορταρικά, ψωμί, ελιές, αλλά πάντα με τη συντροφιά φίλων του κι αυτό το θεωρούσε απαραίτητο. Έλεγε: "Το να τρέφεται χωρίς κάποιον φίλο, θυμίζει τη ζωή λέοντα η λύκου." Και πίστευε, ότι αν διαθέτουμε χρήματα χωρίς φίλους, ελευθερία και μια μεθοδική ανάλυση της ζωής, δεν είμαστε ποτέ αληθινά ευτυχημένοι. Κι αν τα διαθέτουμε, αλλά στερούμαστε πλούτου, δεν θα είμαστε ποτέ δυστυχισμένοι. Η παρηγορία της φιλοσοφίας...